

Letošní 20. ročník **festivalu Slunce** ve Strážnici provázela nejen mediální pozornost, a to zcela zasloužená, ale i přízeň slunečního vozu plujícího nad Strážnicí. Deštivé páteční dopoledne první den konání festivalu, tedy v pátek 12. července 2019, přidalo vrásky na čelo jak pořadateli a dramaturgovi festivalu, tak všem členům štábu. Naštěstí i tato hříčka přírody byla překonána a ani nebylo nutné příliš testovat odolnost diváků na nepřízeň počasí.

Pátek se tedy rozběhl ve vysychajícím areálu podle plánu a začala

Epydemye

svým „festivalovým“ blokem. Festivalovým proto, že v něm nejsou některé komornější skladby, ale přesto je síla těch do playlistu zahrnutých zachována, stejně jako schopnost trojice protagonistů strhnout posluchače i přes rozlohu pódia, které posouvá první řady docela daleko od účinkujících. A písničky z nového CD, věnovaného osobnějším tématům ze života rodičů i dětí, byly v kombinaci s těmi z předchozích alb dobrým startem celého festivalového dne.

Celým dnem prováděl opět

Samson

, který také se

svou partou

pokračoval jako druhý v nápadité dramaturgii, kterou se akce pod taktovkou

Pavla Kopřivy

vyznačují. Připomenutí některých hitů z repertoáru jako je

Laciný víno

a další připomenulo legendární sestavy a předznamenalo legendy v dalším programu festivalu.

Samsonovu partu vystřídal

Pokáč

se svými vtipnými texty s doteky současné virtuální doby. Multižánrové Slunce je, dá se říci, místem, které přispělo k rozšíření povědomí o jeho tvorbě mezi širokou diváckou obec. A rozhodně potěšil své publikum, i když tentokrát nedošlo k mávání světélky.

Následnou technickou pauzu k potřebnému prodrátování pro následující blok

Roberta Křesťana a Druhé trávy

vyplnil zase Samson, tentokrát sólově. A technická parta týmu Saši Nagye se mezitím činila, seč mohla – zvuk byl oba dny v celém rozlehlém areálu skvělý.

A pak začal opět přival hudebních krás se značkou Druhá tráva s Robertovými texty, plnými poetických obrazů a snivých průletů různými časy a dobami. To vše v hávu brilantních instrumentálních výkonů a hravé hudební konverzace vynikajících sólistů. Současná sestava díky své instrumentální technice mne opakovaně překvapuje novou formou známých songů – hledání v bohatosti tónů se mi neomrzí.

Závěr večera do jisté míry předznamenal pojetí druhého dne, zaměřeného spíše rockově.

Sestava

Petr Kalandra Memory Bandu s Pavlínou Jíšovou

připomněla tvorbu jednoho ze zakládajících členů Marsyas energickým folk-bigbitem a Pavlína skvěle po svém vystříhla skladby, které v dávné sestavě zpívala Zuzana Michnová. A opět

ukázala své možnosti hlasových kouzel, kdy se více než vyrovnala původnímu pojetí.

Den druhý zahájila **Textová dílna Slávka Janouška** - pod laskavou kuratelou

Slávkovou vznikly texty, které zhudebněny představili členové tohoto volného uskupení. Poetický vstup do programu byl předzvěstí věcí příštích.

Na pódium amfiteátru Zámek nastoupila první z rockových legend -

Jaroslav Wykrent

s doprovodem sestavy

In Blue

. Jak sám poznamenal, tahle parta mu vrátila chuť do zpívání. A bylo to znát nejen u hitů z dob dávných, ale i z rockových kousků. Znovu je možné říci že platí: jednou rocker – navždy rocker. A baladická skladba

Hurt

s textem Jaroslava Wykrenta byla silným zážitkem díky expresivnímu podání autora textu. Pro mne určitě šlo o jeden z vrcholů festivalu.

Po severomoravské sestavě přišla další legenda folk-rocku u nás – brněnský

Folk Team

. I tato sestava se opírá o skvělé instrumentální výkony a o nezaměnitelný projev svých pěveckých hvězd – Romana Venclovského a Ivana Huvara. Kromě autorských děl zmíněných pánů texty písní čerpají i z pokladů moderní poezie našich básnických es. Podobně, jako kdysi Vladimír Mišík zpřístupnil posluchačům Kainarovu poezii, Pavel Kopřiva se svými spoluhráči přidal další zářivé kousky s texty nejen Kainarovými, ale i Ortena, Hraběte a dalších. To vše v aranžích skvělých muzikantů z Teamu.

Legenda za legendou měla pokračování v bloku

Václava Neckáře s Bacily

. Vašek připomněl jak popové hity, kdy odtajnil podivnou neelektrickou hlasovou deformaci ve skladbě, opěvující chrám Svatého Víta (modulace hlasu plechovou konvičkou ?), tak i skladby z alba

Planetárium

nebo

Tomu, kdo nás má rád

. A podobně jako Ioni Petr Janda s jistotou opanoval celou plochu velkého pódia strážnického amfiteátru. Připomínkou poslední doby (možno říci „umakartové“) byla poeticky naléhavá píseň *Vánoční*

, hudební tečka filmu Alois Nebel. Publikum si zasloužilo přídavky a interpret velký potlesk, k posluchačům, kteří obklopili pódium se přidali i další, takže závěrečné ovace ve stoje poděkovaly Václavovi i Bacilům.

Komorní dvojčlenná sestava

Romana Dragouna

a

Michala Žáčka

přenesla posluchače do krajin rozmáchlých melodií klávesového mága, další legendy rocku i folk-rocku. Jeho hudební dráhu lemují milníky účasti ve slavných sestavách rockové scény a spolupráce s dalšími hvězdami žánru, jmenujme například Michala Pavlíčka, ale řada by byla dlouhá. Klávesové čarování s doprovodem fléten Michala Žáčka vytvořily až magický rámeček

padajícího večera. K tomu připočtíme poetické texty a básně otce Františka Dragouna a máme zde sbírku excelentních rockových balad.

Další v pořadí bylo

Trio Ivana Hlase

– tedy kromě jmenovaného i Norbi Kovács s jeho virtuózní kytarovou hrou a Olin Nejezchleba na violoncello. Kromě populárních kousků z počátku šakalích let devadesátých došlo i na textovou hříčku Norbiho Kovácsa i odhrnutí opony nad jeho kytarovými kouzly s krabičkami. Prostě čirá radost z bigbítu i instrumentální virtuozity z trojice přímo vyzařovala.

Závěr večera patřil sestavě

Laura a její tygři

. A zcela jistě to nebyla uklidňující pohádka na dobrou noc, ale zářivá show plná pohybu a hudebních sól i skupinových výstupů. A dráždivě hravý zpěv, plný výzev do sobotní noci. Víření žesťů, bílých košil, černých vázanek, divoký rytmus – prostě a stručně Laura a její tygři.

Tak do noční tmy odešlo již dvacáté Slunce a s ním i kus práce celého týmu okolo Pavla Kopřivy. Takže zase za rok se můžeme těšit na dramaturgické perly.

Slunce podvacaté

Napsal uživatel Vladimír Běďa Halm
Středa, 31 Červenec 2019 23:12

[Video RT v podání Jaroslava Wykrenta a In Blue](#)